

- 15) Urząd Celny w Kostrzynie n. Odrą — m. Gorzów Wielkopolski i powiat gorzowski województwa zielonogórskiego;
- 16) Urząd Celny w Krakowie — m. Kraków oraz województwa kieleckie i krakowskie oprócz m. Nowego Sącza i m. Zakopanego oraz powiatów limanowskiego, nowosądeckiego i nowotarskiego;
- 17) Urząd Celny w Krośnie Odrzańskim z siedzibą w Miłowie — powiat krośnieński województwa zielonogórskiego;
- 18) Urząd Celny w Kudowie-Zdroju — powiat kłodzki województwa wrocławskiego;
- 19) Urząd Celny w Kuźnicy Białostockiej — województwo białostockie oprócz powiatów bielskiego, hajnowskiego i siemiatyckiego;
- 20) Urząd Celny w Lubawce — powiat kamienogórski województwa wrocławskiego;
- 21) Urząd Celny w Łodzi — m. Łódź i województwo łódzkie;
- 22) Urząd Celny w Łysej Polanie — m. Zakopane i powiat nowotarski województwa krakowskiego;
- 23) Urząd Celny w Małaszewiczach — powiaty bialski, łukowski i radzyński województwa lubelskiego oraz m. Siedlce i powiat siedlecki województwa warszawskiego;
- 24) Urząd Celny w Mieroszowie — m. Wałbrzych i powiat wałbrzyski województwa wrocławskiego;
- 25) Urząd Celny w Międzylesiu — powiat bystrzycki województwa wrocławskiego;
- 26) Urząd Celny w Muszynie — m. Nowy Sącz oraz powiaty limanowski i nowosądecki województwa krakowskiego;
- 27) Urząd Celny w Poznaniu — m. Poznań i województwo poznańskie;
- 28) Urząd Celny w Rzepinie — województwo zielonogórskie oprócz m. Gorzowa Wielkopolskiego oraz powiatów gorzowskiego, gubińskiego, krośnieńskiego, lubskiego, żagańskiego i żarskiego;
- 29) Urząd Celny w Szczepinie Port — województwo szczecińskie oprócz powiatu gryfińskiego i wolińskiego oraz powiat kołobrzeski województwa koszalińskiego;
- 30) Urząd Celny w Świnoujściu — powiat woliński województwa szczecińskiego;
- 31) Urząd Celny w Tuplicach — powiaty lubski, żagański i żarski województwa zielonogórskiego;
- 32) Urząd Celny w Turossowie — osiedle Turossów powiatu zgorzeleckiego, województwa wrocławskiego;
- 33) Urząd Celny w Uście — województwo koszalińskie oprócz powiatu kołobrzeskiego;
- 34) Urząd Celny w Warszawie-Kolejowy — siedziba urzędu;
- 35) Urząd Celny w Warszawie-Poczta — m. st. Warszawa oprócz dzielnicy Ochota i siedziby Urzędu Celnego w Warszawie-Kolejowy, województwo lubelskie, oprócz m. Chełma oraz powiatów: bialskiego, chełmskiego, hrubieszowskiego, łukowskiego, radzyńskiego, tomaszowskiego i włodawskiego, oraz województwo warszawskie oprócz m. Siedlec i powiatu siedleckiego;
- 36) Urząd Celny w Warszawie-Port Lotniczy — dzielnica Ochota m. st. Warszawy;
- 37) Urząd Celny we Wrocławiu — m. Wrocław i województwo wrocławskie oprócz m. Wałbrzycha oraz powiatów: bystrzyckiego, jeleniogórskiego, kamienogórskiego, kłodzkiego, lubańskiego, wałbrzyskiego i zgorzeleckiego;
- 38) Urząd Celny w Zawidowie — powiat lubański województwa wrocławskiego;
- 39) Urząd Celny w Zebrzydowicach — powiat wodzisławski województwa katowickiego oraz gromady będące siedzibą tego urzędu i jego oddziałów;
- 40) Urząd Celny w Zgorzelcu — powiaty jeleniogórski i zgorzelecki województwa wrocławskiego oprócz osiedla Turossów;
- 41) Urząd Celny w Żurawicy — województwo rzeszowskie.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 3 września 1960 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej urzędów celnych w zakresie dochodzeń w sprawach karnych skarbowych (Monitor Polski Nr 73, poz. 339).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1962 r.

Minister Handlu Zagranicznego: W. Trąmpczyński

327

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 28 lipca 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Pióropusznikowy Jar” obszar lasu o powierzchni 37,78 ha w Leśnictwie Brzozowo Nadleśnictwa Kadyny, położony w miejscowości Rychnowy, w gromadzie Pogrodzie, w powiecie elbląskim województwa gdańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddział 71 poddział „c”, oddział 72 poddział „c”, oddział 74 poddział „b” wraz z wewnętrznymi liniami podziału powierzchniowego oraz drogami, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1952—1961 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych malowniczego fragmentu lasu mieszanego i łęgowego z udziałem pióropusznika strusiego (*Matteucia struthiopteris*).

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, których zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a zwłaszcza nalotów i podrostów, z pozostawieniem w ziemi karpiny oraz w razie potrzeby wykonywanie zabiegów pielęgnacyjno-hodowlanych po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody,

- b) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może się odbywać na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- d) pozyskiwanie ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- e) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
- f) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
- g) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,

- h) zanieczyszczanie terenu i wzniecanie ognia,
- i) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

328

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 września 1962 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Luby-gość” obszar jeziora i lasu o łącznej powierzchni 70,85 ha w Leśnictwie Mirachowo Nadleśnictwa Mirachowo, położony w miejscowości Mirachowo, w gromadzie Sianowo, w powiecie kartuskim województwa gdańskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu: 189 b, 205 g, h, i, 206 a, d, f, k, 207 oraz 224 b, wraz z wewnętrznymi drogami i liniami podziału powierzchniowego, według oznaczeń przyjętych w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1950—1959 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20.000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i krajobrazowych lasu bukowego o charakterze naturalnym i jednego z najpiękniejszych jezior Pojezierza Kaszubskiego.

4. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- a) dokonywanie zmian w powierzchni dna i linii brzegowej jeziora,
- b) wycinanie, niszczenie i uszkodzanie roślinności wodnej i nadbrzeżnej,
- c) zmiana stosunków wodnych,
- d) uprawianie sportów wodnych,
- e) łowienie ryb,
- f) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych, z wyjątkiem przypadków uzasadnionych potrzebami go-

spodarstwa rezerwatowego, których zakres ustali specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy, podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest, po uzgodnieniu z konserwatorem przyrody, usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a zwłaszcza nalotów i podrostów,

- g) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion na potrzeby odnowienia lasu, których pozyskiwanie może odbywać się na warunkach ustalonych przez konserwatora przyrody,
- h) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części,
- i) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich,
- j) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin,
- k) niszczenie gleby i pozyskiwanie kopalin,
- l) polowanie, chwytanie, płoszenie i zabijanie dziko żyjących zwierząt,
- l) zanieczyszczanie wody i terenu oraz wzniecanie ognia,
- m) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków, z wyjątkiem tablic i znaków związanych z ochroną terenu,
- n) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych,
- o) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing

329

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 5 września 1962 r.

o uchyleniu niektórych zarządzeń w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tracą moc następujące zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego:

- 1) z dnia 25 sierpnia 1956 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 93, poz. 1042),

- 2) z dnia 23 lipca 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Monitor Polski Nr 64, poz. 374).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing